

Relacja między oniryczną a pragmatyczną zabawą w dziełach Marka Twaina

Monografia jest pierwszą książkową publikacją analizującą prace Marka Twaina w świetle klasycznych teorii zabawy i gry Johana Huizingi i Rogera Cailloisa, uzupełnioną autorskimi kategoriami gry pragmatycznej i onirycznej. To niekonwencjonalne, interdyscyplinarne podejście pozwala na nową interpretację twórczości Twaina. Sprzeciw Twaina wobec autorytetom i establishmentowi literackiemu często postrzegany był jako postawa niewinnie humorystyczna i żartobliwa. Skrywanie w ten sposób prawdziwych intencji w celu ochrony swojej reputacji zostaje poddane analizie jako forma zaangażowania w grę ze strony Twaina, który chętnie wykorzystywał motyw mimikry jako ważny element swoich dzieł w zupełnie innych okolicznościach. Kolejną, równie istotną cechą omawianych utworów Twaina jest związek między pracą a zabawą, ze szczególnym uwzględnieniem możliwości zaspokojenia ambicji i osiągnięcia wytyczonych celów poprzez zabawę. Na koniec analizie poddane są negatywne aspekty gry i zabawy w utworach Twaina, ujawniając niebezpieczeństwa związane z nieuczciwymi autorytetami bądź arbitrami, którzy manipulują innych i bawią się cudzym kosztem. Temat ten prowadzi do rozpatrzenia nieoczekiwanych lub tragicznych konsekwencji gry. Celem książki jest unaocznienie niezwykle ważnej, jednak w znaczącym stopniu niedostrzeganej roli, jaką pełni wszechobecna w twórczości Twaina gra i zabawa.